

AMERIKANSKI SLOVENEC.

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

39. številka.

Joliet, Illinois, 13. septembra leta 1901.

Letnik X.

ANARHIST NAPADEL WM. MCKINLEY-A.

Na razstavi v Buffalo, N. Y., je streljal anarchist Czolgosz na predsednika Združenih držav ter ga zadel dvakrat: v prsi in želodec.

Zdravje se mu z vsakim dnem vspešno boljša.

Zdravniški znanosti se bode posrečilo ohraniti ranjenega predsednika pri življenju.

ANARHIST SE NE KESA SVOJEGA GROZNEGA DEJANJA.

Predstojništvo panamerikanske razstave v Buffalo je priredilo množiče skupnosti in petek na čast predsedniku Združenih držav večje slavlje, katerega se je udeležilo več tisoč ljudi. Ko je imel ob tej priliki predsednik Wm. McKinley v petek popoldne v "Temple of Music" nekak javen vsprejem, se je zgodilo strašno hudo delstvo. Predsednik je stal na nekoliko vzvišenem mestu in se priklanjal na vse strani mnogočevalnemu občinstvu, ki ga je burno aklimiralo. Posamezniki izmed množice so se rinili naprej in dajali predsedniku roke, katere je ta s prijaznim smehljanjem okrog ust z običajno dobrohotno naklonjenostjo stiskal. Nekaj minut čez kateri se mu je približal med drugimi tudi srednje velik, mlad človek, z brnimi brkami pod nosom. Tropajnih dedektivov ni opazila nič sušljivega niti na obnašanju, niti na obrazu in obleki. Približal se je predsedniku, kakor so se mu bližali drugi ljudje in se delal, kakor bi mu hotel stisniti desnicu. Tudi predsednik je stopil naprej, stegnil, roko, kakor bi hotel stisniti ponujano desnico, a predno sta se roki dotaknili, je vzagnil neznanec z žepnim ročcem zavito levico, v kateri je držal skrit revolver in je ustrelil na predsednika. Krogla je zadebla visoko v sredo prsi in obtičala pri kosti. Zločinec je izprožil naglo šenk in pomeril nižje in zadel v želodec.

Predsednik je stopil karak nazaj in je silno prebledel. V bližini stoji tajni policijski Geary ga je vjel: "Ali sem ustreljen?" — "V naročje: 'Ali sem ustreljen?' — je vprašal predsednik. Policijski takoj odpel telovnik predsednikov in videl da je srca krvava. "Bojim se da ste zadebi," — mu je odgovoril.

V "Temple of Music" je nastala panika. Policijski so takoj arretirali zločinca. Kakih dva seti ljudi je padlo nanj in ga pobilo na tla. Celo enemu policijskemu bi se bila slab godila. Ta je namreč držal v roki revolver, katerega so napadalci iztrgali in občinstvo je menilo, da je napadalec. Le stežka se je dokazala smrtna. Policija je v veliko težavo strgala napadalca iz rok razjetenega in v sled strahu kar povijanega ljudstva, ki je glasno zahtevalo, da naj se hudo deluje, vendar ga je srečno privredila do jere.

Predsednika so takoj prepeljali v "Emergency - Hospital," kjer je dr. Parke takoj odstranil ono kroko, ki se je bila vstavila v prsi ob kosti.

Grozna novica se je razširila grozno hitro po mestu in otdot po Ameriki in vsem ostalem svetu, saj smo gospode McKinleyevi se ni upalihče povedati o groznom dogodku, ker je predsednik sam prosil, da se ji ne pove. Ljudstvo je kar vrelo po ulicah in zahtevalo natančnejših poročil o stanju gospoda McKinleya. Ob 6. uri je prišel znamenit zdravnik in špecialist za rane Ros-

vne mal za anarchistične spise in da je rad čital prevratne časopise.

Tudi po drugih mestih je začela policija preiskavo proti anarchistom. Dognalo se je namreč, da se je mudil Czolgosz od 4. 12. julija v Chicagi in da je občeval tam z vsemi znamenitejšimi anarchisti in pogosto z Eme Goldmann, razjarkana množica je zahtevala da se anarchistično agitatorico linča.

Najnovejša poročila iz Buffalo vzbujajo opravljene nadre, da predsednik gotovo ozdravi. Zdravniki sicer ne zatrjujejo, da je iz vse nevarnosti, vendar ni nikakega znamenja, da bi se bilo bati katastrofe. Rane se celijo nekoliko počasi, kar je sploh navada pri starih ljudeh. Veselo znamenje je to, da se ni dolej opazilo še prav nikakega simptoma najmanjšega vnetja. Predsednik hrabro prenaša svoje bolezine in nič ne toži. Prosil je zdravnike, naj mu dajo časopise, da bi rad bral. Ko so izjavili zdravniki, da je še prezgorodil zato, je dejal nejovljen: "To pa res ni lepo, da bi žlovek ne smel še o svojih dogodkih čitati." Zadnje dni uživa že tudi po nekoliko hrane, kar je sigurno znamenje, da ozdravi.

well Parke. Ob 6 uri 45 minut se je naznanih občinstvu: Prva krogla je odstranjena in je zapustila le pravni nevarno rano v mesu. Druga krogla je prodrla nižje, šla skozi želodec in izginila v mesu. Dosedaj je še ni možno dobiti. Želodec so od obeh strani s svilo zaščili in je upanje, da bo mogoče predsednika vzdružati pri življenju.

To je razburjeno občinstvo vsaj za prvi hip potolažilo. Ob sedmih zvečer so še le povedali gospe predsednikovi grozni dogodek. Gospa se je silno prestrašila, vendar je junakska potrpela. Izrekla pa je željo, da ga naj takoj prepeljajo v hišo gospoda Milburna, kar se je tudi potem takoj zgodilo, ko so ga zadostno obvezali.

Ob desetih zvečer so izdal zdravniki zopet drugo poročilo o stanju, bolnikovem, ki je čakajoče in vnevni občinstvo precej pomirilo.

Ko je dospelo poročilo o napadu na predsednika v Washington, ni bilo skorikogar doma in uradi so bili zapuščeni. Prvemu so sporocili namestniku vojnega tajnika gospodu Gillespie in ta je o tem obvestil vojnega tajnika ki se mudi na letovišču. Ko je zvedel grozno novico podpredsednik Roosevelt, se je odpeljal takoj s posebnim vlakom v Buffalo, kamor je dospel s polnoči.

V soboto je dospelo iz vseh krajov Amerike in ostalega sveta nebroj sožalnih brzojav.

Napadalec predsednika se je imenoval prvi Fred Nieman in izjavil, da je goreč anarchist ter da jem le spolnil svojo dolžnost. Zatrdil je tudi, da nima nič zaveznikov in pomagavcev. Pozneje je policija izvedela njegovo pravo ime. Zove se Leon Czolgosz. Star je 26 let, rojen v Detroit, njegovi starši in bratje ter sestre pa žive v Clevelandu. V pisani izjavi je razložil, kako je postal po čitanju Eme Goldmannove in drugih anarchističnih spisih anarchist, iz katerih se je prepričal, da je ves sedanj vladni sistem krivičen in neznenoten in da ga je treba preveriti. Umor predsednika pa da je najboljši pripomoček za to.

Leon Czolgosz ima starše in sedem bratov in sester v Clevelandu in zato je tam policija povprašala razne stvari o morilcu. Leonova starata mati je izjavila, da nič ne ve da bi bil anarchist in da se ji zdi sploh nemogoče, da bi se drževal tako boječ človek, kakor je bil Leon, izvršiti tako grozno hudo delstvo. Na vprašanje, če kaj ve, da je bil prisost Eme Goldman, je izjavila, da je bil sploh prebedast, da bi razumeval njene spise. Pred par leti je delal v tovarni, a je moral delo opraviti radi slabotnega zdravja. Oče in brat sta se izrekla jako ostro o njem in dejala, da zaslubi nesrečni morilec vislice in da bi bilo primerno če bi ga takoj obesili. Delovodja one tovarne, v kateri je Leon pred leti delal, je povedal, da mu je bilo dobro znano, da se je Czolgosz

zoper anarchist.

Frankfort, Ky., 9. sep. — Tu se je vrnilo ob mnogobrojni udeležbi posvetovanje meščanstva. Vspredjela se je resolučija, v kateri se pozivlje kongresu da naj sklene kak zakon, po katerem bi bilo mogoče pregnati anarchiste iz dežele.

Velik požar.

Salt Lake, Utah. 11. september.

Včeraj zjutraj je nastal velik požar v dvonadstropni hiši na 212 — 222 južno zapadno Temple ceste, kjer je nastanjen glavni urad "Orion Short Linie," železniške družbe. V malo minutah je ogenj uničil celo prostorno poslopje in mnogo važnih papirjev in listin, ki so bile shranjene v pisarnah. Med požarom je tudi eksplodirala večja množina dinamita, kar je podrobno neko steno. Posledica tega je bila, da so bili štirje ognjegaseci težko poškodovani. Ko je prodrl plamen skozi streho, je bila velika nevarnost za bližnje šolsko poslopje, vendar se je posrečilo naporn ognjegasev, da so ga rešili. Škode je napravil požar \$250.000.

\$13 v Buffalo in nazaj \$13.

Po Nickel Plate železnični, vsak dan, listki veljavni 15 dnij; 20 dnij veljavni listki \$16 in 30 dnij veljavni listki po \$21 za tja in nazaj. Postrežba v New York in Boston po najnižjih cenah. Za podrobnosti in Pan-Ameriške razstave brošurico piši na John Y. Calahan, glavnega zastopnika 111 Adams St., Chicago.

BOJ DELAVSTVA S KAPITALIZMOM.

Shaffer dementira, da bi bil dobil nalog, naj se z jeklenim trustom poravna.

V McKeesportu so se ženske s slo zoperstavile.

Pričakujejo nadaljnih nemirov.

Pittsburg, Pa., 10. septembra. — Predsednik Shafferju je dal izvreščevalni odbor Amalgamated Association pooblastilo, da sme samovoljno postopati in se popolnoma po lastni volji pogajati z vodstvom jeklenega trusta.

Zaradi te vesti so se raznesle govorice, da odpotuje Shaffer v New York, kjer se bo pogajal z Schwabom. Sedaj pa je predsednik Shaffer dementiral vse te vesti in izjavil, da so popolnoma izmišljene.

Monongohela tovarna za belo pličevino, ki stoji na južni strani, je hotela postaviti v tovarni vojaške postelje, na katerih naj bi spali scabi, ki se boje zvečer vracati v svoja stanovanja. Ko je voznik peljal prvo pripravo proti tovarni, ga je napadlo kakih dve sto žensk in otrok, ki so prisili voznika, da se se je obrnil nazaj. Malo pozneje je prišel drug voz. Ker se voznik takoj ni uklonil njihovi zabevi, da naj nazaj obrne, so razjarjene ženske naskočile voz in začiale vso posteljno opravo. Nad dve sto odevje je zgorelo.

Boje se da bo prislo še do nadaljnih nemirov. Ko so dejali Shafferju, da bo organizacija odgovorna za sledice, je odločno protestiral.

Dejal je, da organizacija zabranjuje nasilstva in da bo vsakdo, ki koga napade, takoj izključen.

Pittsburg, Pa., 11. sep. — Danes so se zopet razširjale vesti, da so se železničarji pogajajo in da bo štrajk kmalu končan. Uradniki Amalgamated Association so izjavili, da so poročila z zlobnim namenom izmišljena ter da imajo namen samo begati.

Buffalo Pan-Ameriška razstava.

15 dnij veljavni listki po \$13.00 z Nickel Plate železnični, 20 dnij veljavni po \$16.00. Najnižje cene na vse vzhodne kraje. John Y. Calahan, glavni zastopnik 111 Adams St., Chicago, Ill.

Trpinčenje živali.

New York, 10. sep. — Včeraj popoludne je hotel Ferdinand Kdyser nekaj zaspal, toda pri tem ga je motila mala mačka, ki je mijavila okrog njega. Ves besen je pograbil velik, kuhinjski nož in je prerezl mačko čez pol, potem pa je zaspal. Nekdo je videl to grdo dejanje, ki je ovadil policiji in ta je zaprla Kdyserja zaradi trpinčenja živali.

Na Filipinih.

Manila, 10. septembra. — Ameriški transportni parnik "McClellan", ki je odpel 10. julija iz New Yorka, je dosegel sem. Na krovu se nahajata dva senatorja in oni poslanci, ki imajo nalogo studirati položaj na Filipinih in potem poročati kongresu. Vsi člani komisije so zdravi in nastopijo potovovali po otokih 12. septembra.

Turški admiral.

Carigrad, 11. septembra. — Pov. admiral Faik paša, šef generalnega štaba admirilitete, je ubežal na nemško angleškem parniku na Malti. Izdal je namreč nekak memorandum na sultana, v katerem ga ostro napada radi slabega gospodarstva morarice. Ker pa bi takoj drzo posledice, jo je hrabi admiral srečno odkril. Turška vlada se je zadovoljila s tem, da je konfiscirala njegov metje.

Eliza Allen-Starr umrla.

Rockford, Ill., 9. septembra, — Tukaj je umrla znamenita pisateljica Eliza Allen-Starr iz Chicago v visoki starosti. Rojena je bila v Massachusetts. Vzgojili so jo v protestantski veri, ko je pa dorastla in se seznanila z resnicami svete katoliške cerkve, je prestopila v katoliške vero in je spisala več katoliških stvari. Ker je mnogo potovala, je število njenih potopisov jako veliko. Najbolj se odlikuje popis Rima in Vatikana.

Nova živinska bolezen.

Vancouver, Kanada, 10. septembra. — V vzhodni britski Kolumbiji in v Alberti se razširja doslej neznanja živinska bolezen, ki je posebno nevarna za konje, prešiče in govejo živino. Nevarna bolezen je po podobni po vnanjih smrtonih nekaj človeških ljudi, samo da se hitreje konča ali s smrtno ali pa ozdravljenjem. Doslej je okuženih že kakih 15.000 živalij. Poljedelsko ministerstvo v Ottawi je odposlalo v okužene kraje dva živinozdravnika, da bosta študirala novo bolezen.

10.50 v Buffalo in nazaj 10.50. Illinoiski dan.

V Buffalo na Pan-ameriški razstavi po Nickel Plate železnični. Dobro samo v vozovih. Listki na prodaj 14. in 15. sept. veljavni za nazaj do 22. sept. Vsakdan vozijo trije vlaki in Chicago, določne, popoludne in zvečer. Posebno nizke cene za dne veljavne listke, za spalnice tisti dan. Izvrsna postrežba v New York in Boston, za podrobnosti obrni se na: John J. Calahan, glavni zastopnik 111 Adams St., Chicago, Ill.

Breskve uničevali.

Athens, O., 10. septembra. — Poljedelsko tajništvo je ukazalo uničiti 10.000 breskvinih dreves, ker se je opazilo na njih nekako škodljivo bolezen, kakor je n. pr. za vinski trto trtna uš. S tem se hoče zbraniti nadaljnjo razširjenje neljube bolezni.

Vadite svoje črevseje.

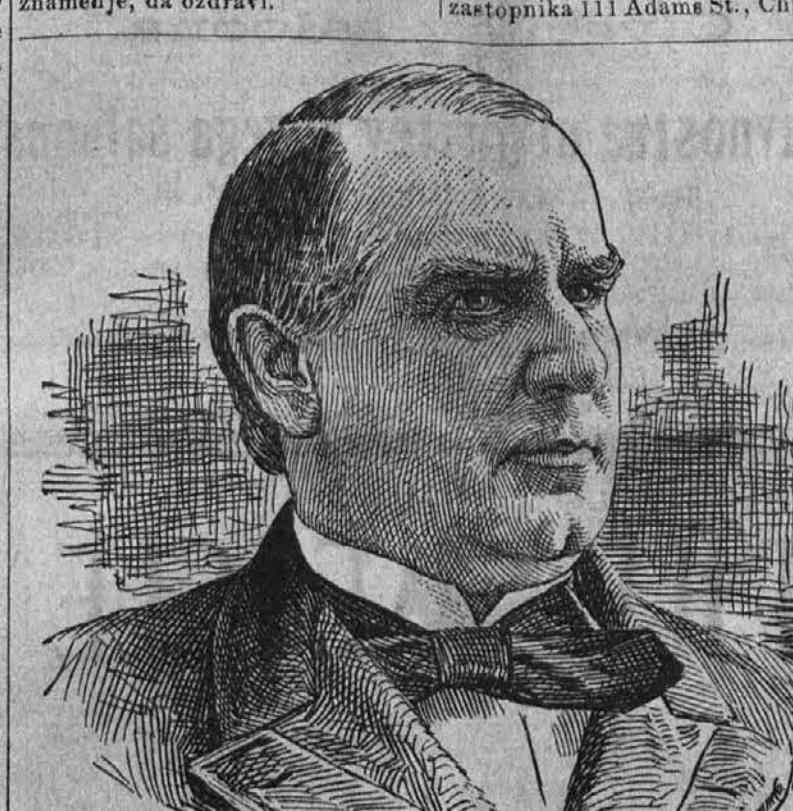
Vaše črevseje se lahko izuri kakor vaše mišice ali možgani. Cascareta Candy Cathartic vam urejajo črevseje. Pristne tablice so zaznamovane s C. C. C. Na prodaj so samo v škatlicah po 10 c. v vsej lekarni.

Hitro in dobro!

To je geslo Amerike in splošno zahtevanje nove dobe v občev v vsem oziroma, celo o zdravilstvu, kjer je najbolj želeli. Tej zahtevi popoludne odgovarja Trinerjevo grenko zdravilno vino (Triner's Elixir of Bitter Wine) gotovo najbolje ljudsko zdravilo za vse, celo za stare bolezni želodca, jeter in ledle, kar je spričano od gosp. Stan. Jedlicki iz Newark, N. Jersey, ki piše na "Gaz. Pittsb.": "Trinerjevo Grenko Vino me je ozdravilo nevarne in bolestne krvavice. Zato je najtopleje priporočam svojim rojakom kot najbolj delovalno zdravilo zoper jednakne bolezni. Kar druga zdravila ne grejo ko vino hitro in gotovo."

Jedini izdelovalec tega resnično zdravilnega vina v Ameriki je Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. a oseb hitro in gotovo ozdravilnih Trinerjevih grenkem vinom, presegajo tisoče, kojih večina je dala temu izvrstnemu leku, laškemu polvalnu spričevala. Vprašaj zanj v lekarnah, a ne vzam druga kakor le pristno Trinerjevo, koje edino z gotovostjo pomaga. Je istočasno gotovo branilo napram vsem boleznim želodca, koje čisti kri, krepi život i posveži duh. Vsa kdo hvali njega izvrstni izid — prepričajte se sami.

Pisma na pošti v Jolietu imajo: Brnetič Martin, Bukovje Nikola, Jancek Frašek, Yagar Joseph.

PREDSEDNIK WILLIAM MCKINLEY.

Gora izginila.

Vancouver, B. C., 10. septembra. Na parniku "Tartar" je došla novačica, da je zadnji mesec na Japonskem ob močnem potresu popolnoma izginila neka gora iz zemeljskega površja. Gora je bila visoka nad 500 čevljev in se je popolnoma sesula na bližnje, nad 40 akrov obsežajoče polje. Med onotrimi učenci je pograbil velik, kuhinjski no

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 12. septembra. — Proga električne železnice med Jolietom in Chicago je dogovorljena. Danes so se peljali za poskušnjo uradniki v Chicago, prihodno ne deljo, 15. septembra pa se otvori nova železnica za splošni promet. Že doslej je imelo mesto Joliet spričo treh železniških črt najboljšo zvezko s Chicago, z otvoritvijo električne železnice pa se je zopet storilo v tem oziru korak naprej. Vožnja bo trajala na novi električni železnici iz Jolieti do Chicagu 1½ ure in bo veljala 40c. Pripomniti moramo še do vo vso gonalno silo proizvajala jolietka elektrarna, ki stoji ob Bridge cesti.

V torek so otvorili na Ingalls parku Will County Fair. Otvorjena bo do sobote. V petek so odredili šolske oblasti prost dan za šolsko mladino, da ji bo možno ogledati vsestranske zanimivo razstavo domačega okraja. Ob tej prilici jetam tudi več bicikliških in konjskih dirk, ki vzbujajo še posebno zanimanje. Mestni župan R. J. Barr je izdal proklamacijo, v kateri pozivlje vse jolietke trgovce, da naj imajo danes popoldne vse trgovine zaprite in sicer za to, da bo možno na Will County Fair dostojno proslaviti Joliet Day.

Posledice štrajka po trustovih tovarnah so Joliet zelo neljubo zadele. Ker večinoma vse jolietke tovarne stope, je odšlo že večje število delavev drugam dela iskat. — V Phoenix Horse Shoe Company je odšlo v torek nekaj delavev na štrajk, ker jim je vodstvo znižalo samovoljno plače.

Na vogalu Jackson in N. Chicago ceste sta otvorila nov, moderno opremljen in z najboljšimi pijačami in cigarami in točno postrežbo prekrbljen saloon naša rojaka gospoda Anton Grahek in Anton Košček.

G. Ana Čaček je vložila pri sodišču prošnjo za ločitev zakona. Kot vzrok svojega, doslej med našim narodom še precej nenavadnega početja je navedla moževno pisanje in pretepanje. Ker je dokaze za opravičenost svoje zahteve podrla s precejšnjim številko glede sodov piva, ki jih mož popije meščeno, je zelo verjetno, da ji sodišče ugodji.

V nedeljo, 15. septembra ima kolearsko društvo "Ilirija" svoj redni občni zbor, na katerem bo vodilev novega odbora za tekočega pol leta.

V torek večer se je povrnil z večtedenskega potovanja, čil in zdrav, uredničnik našega lista č. g. župnik F. S. Šusteršič.

Ne kadi ali zveči smeti, rabi čisti in pravi tobak, to je Austro-Hungarian A. H. Model Tobacco.

Denver, Colo., 3. sept. — Dragi "Amer. Slovenec". Zadnjih pet tednov avgusta sem dobil prilik, obiskati več mojih prijateljev v St. Paulu, St. Cloud, Brookway in Albany. Povsed sem našel staro gostoljubje in prijetno razvedrilo, kar mi je močno ugajalo. Prosim pa tiste, s katerimi mi čas ni dopuščal se sniti, naj mi tega ne zamejijo, kajti stanovska dolžnost me je nujno klicala nazaj v moj delokrog.

Na povratku se mi je posrečilo, obiskati gostoljubnega gospoda Josipa Pezdirca v Omaha. Z menoj je bil prijatelj Alojzij Seliškar, nečak Štoka Trobca, po opravku v Colorado. G. Pezdire je naji sprejel z odkritosčnim veseljem, načina z vsem mogičim postregel in z njemu prijazno živahnostjo razkazoval znamenitosti Omaha. Tudi smo skupno obiskali ondotnega češkega gospoda župnika, povsem vrglednega dušnega pastirja, ki si je znašl s svojo ljubeznivostjo pridobiti srca vseh ondotnih Slovanov. Povsed sem opazil, da g. Pezdire vrža v pri domačiu i tuju odlično spoštovanje in vdan zaupanje. Oti je zares cel mož, ljubko družinico vzdržuje v pravem katoliškem duhu, kakor je žalibom malokje opaziti pri ljudih njegove vrste. Njegova goščina je povsem dostopna, in zato pripomnem rojakom, potujočim preko Omaha, naj ne zamudijo pri-

like, seznaniti se s tem poštenjakom. Priporočam ga tudi vsem, ki potrebujejo kakor nekoli pomoči svetva v družbenih zadevah, ker sem prepričan, da jim bo blage volje vspesno postregel. Le čestitati moram elyški Jednoti, da si je za prihodnje zborovanje izbrala Omaha, kjer bi bo značajni g. Pezdire osigural popolno udobnost. Za nama izkazano gostoljubje pa se mu tem potom javno zahvaljuje vzdani pobratim Jyn. L. Burgar.

San Francisco, Cal., 5. sep. — Č. g. uredničnik! Vspremite moje oskromne vrstice v vaš cenjeni list! — Tukaj gre v vsakim dñem slabješe. Štrajk traja že nad tri meseca in še prav nič se ne ve ali se bo kmalu nehal ali ne. Vsled tegase vrše tudi vedni nemiri in skoro ne mini dan, da ne bi koga ubili. Zlasti ponoči je nevarno hoditi po nekaterih krajinah. V mestu je polno scabov. Ako bi jih ne bilo toliko, bi se kmalu doseglo premirje in bi prenehan štrajk, Unijski ljudje se dobro drže in so prepričani da bodo zmagali.

Naznanjam vam še drugo žalostno novico. Tukaj je umrl na vročici Matija Povše, 35 let star doma iz semiške fare na Kranjskem. Umrl je 22. avgusta, pogreb pa je bil 25. Udeležilo se ga je polnoštivilno podporno društvo sv. Jožefa, koga član je bil pokojnik. Sprevod je bil eden najlepših, kar jih je še bilo med tukajšnjimi Slovenci. Naj v miru počiva! M. Golobich.

Hibbing Minn., 4. septembra. — Po sedemdesetki bolezni je umrl 30. avg. Matija Muren. Pogreb je bil v nedeljo, 1. sep. Pogreb se je udeležilo društvo sv. Barbare, št. 40. K. S. K. Jednote katerega član je bil umrli Muren in pa tudi podporno društvo Sreči Jezusovo. Pokojnik je bil 33 let star in zapušča ženo in tri nedorastle otroke, v stari domovini pa dve sestri. Boditi mu zemljica lahka!

Z delom je bolj slaba že vse poletje. V rudniku se ne dobi prav lahko dela. Pozdrav na vse naročnike! John Povše.

Popravek. Pri dopisu iz Towera se nam je vrinila v predzadnji številki nežupna pomota. Predsednikom društva sv. Cirila in Metoda je izvoljen gospod Frank Tancig, gospod Matija Novak pa podpredsednikom.

Iz Adlešič pri Črnomelju, dne 22. avg. 1901. — Za novi luster in druge potrebe v naši cerkvi za letošnjo sv. birmo, ki bo pri nas 11. oktobra poslali so naši rojaki iz Pittsburgha danes zopet prepel dar 367 kron t. j. 188 gld. 50 kr. Našrala sta ta znesek Jure Novak in Jure Milek. Darovali pa so ne samo naši farani, ampak tudi drugi Belokranjci in Kranjci, kakor tudi Hrvati, da celo naši pravoslavnici iz Bojanec in Marindala niso pozabili našega farnega patrona sv. Miklavža. Vsem tem dobrotnikom naše cerkve se podpisani župnik prav srčno zahvaljuje. Bog Vam vsem skupaj vse obilo povrni! Tako velikega zneska se v resnici ni nikdo nadejal. Darovali pa so ti le:

Iz fare Adlešič: Jure Novak \$2.50, Jure Milek 2.50, Miha Adlešič 2, Miko Kralj 2, Jože Požek 1, Miko Kapel 2, Ivan Adlešič 2, M. Jankovič 1, Rudolf Požek 1, Mat. Miketič 2, Jože Miketič 50c, Miko Veselič 1, Jure Veselič 1, Mate in Kata Veselič 1, Miko Jankovič 1, Matija Jankovič 1, Jože in Ana Veselič 2, Ivan Ritmanič 50c, Miko Črnčič 2, Jože Vranešić 50c, Mate Cvikovič 2, Jure Stampahar 50c, Jure Prijanovič 50c, Jože Juratovič iz Kunič 1.

Iz fare Preloka darovali so po 50c: Jože Adlešič, Ivan Staršič, Franc Staršič, Ivan Žunič, Miko Staršič, Jože Čadovčič, J. Žunič, Franc Radbinič, Mate Žugelj, Jože Ivanušič, Miko Adlešič, Franc Staršič, Miko Balkovec; po 25c pa: Jožef Spišič, Marko Žunič, Ivan Grdin, Miko Ivanušič, Miko Miketič, Miha Špišič, Jože Pavlakovič 10c.

Iz fare Vinica so darovali: Miko Fugina 1; po 50c so dali: Miko Malevec, Ivan Satovšek, Jure Pavlešič, po 25c: Ivan Staudhar, Ivan Česnik, Jure Mihelčič, Jure

Novak, Miko Malič, Jože Vittkovič; po 20c: Franc Tomec, Peter Mihelič, Matija Valentič 10c.

Iz fare Črnomelj so dali: Gospa Biri 50c, Marija Žulja 25c, Miko Flajnik 25c.

Iz fare Podzemelj: Matija Mušič 1; po 25c: Janez Tomec, Mártin Zupanič, Janez Zupanič; Janez Jakobič 10c.

Iz fare Dragatuh: po 25c: Miko Veselič, Janez Mihelič, Jure Jesih.

Iz fare Metlika: po 25c: Ant. Majzelj, Anton Tomec, Janez Herman.

Iz Lipe so darovali: Miko Staršič 40c; po 25c pa: Franc Protolipek, Ivan Protolipek, Peter Staršič, Simon Staršič.

Iz Marindola: Miko Bunjevec 50c; po 25c: Simo Milič, Simo Vučkovič.

Iz Bojanec po 25c: Miko Radovič, Sin. o Vrlinič, Rudolf Vrlinič 50c.

Iz fare Sv. Križ na Dolenjskem po 50c: Janez Vidovič, Miko Zupanič; po 25c Marko Lemuš, Jože Letat, Jože Gorišek, P. Kranjec 5c.

Iz fare Kostanjevica: Franc Črnec 25c.

Iz fare Šmarje so dali: Miha Kasunič 50c; po 20c: Jože Likar, Lojze Mežan; po 25c: Jože Janežič, Miko Škrčič, Miloš Dereta; po 20c: Martin Frontar, Martin Deželan, Luka Kerenič, Janez Zajec 15c, Franc Kramušič 5c.

Iz fare Šmihelj: Janez Košir 50c, Jože Pelc 25c.

Iz fare Kunič: po 50c: Jože Bunčič, Miko Čukurin, Simon Ška-

lin; po 25c: Anton Juratovič, Miko Livojevič, Imbro Čukurin, Peter Čukurin, Franc Planinec, Janko Planinec, Marko Horvat, Janko Juratovič 20c, Ant. Juratovič 15c.

Iz fare Lipnik: Jure Novosel 50c; po 25c: Židar Dupin, Peter Šopčič, Marko Jarščič, Ivan Novosel, Miha Mus, Jože Dupin.

Iz fare Prilišče: Ivan Hotuječ 50c; po 25c pa: Marko Goltan, Peter Žunič, Jure Jakšič, Anton Jakšič, Ivan Ladešič, Ivan Čutija, Ivan Bestič, Miko Močvar.

Iz fare Novigrad po 50c: Janek Alevanič, Toma Bandula; po 25c: Marko Malar, Filip Grgurič, Marko Vinski, Pavel Matuzič, Ivan Maradin, Peter Srakopčič, Michael Rudar, Mate Srakopčič, Miko Vulakovčič; po 20c: Tomo Tomšič, Franjo Halovanič, Miko Grgurič, Ivan Larkovič, Miko Bačič.

Iz fare Bosiljevo: po 25c: Jože Frankovič, Miko Kasun, Jan Frankovič, Peter Junakovič, Ivan Čemas, Peter Spelič, Jože Grguraš, Franjo Jakovič, Bara Šegina.

Vsem tem dobrotnikom naznam že, da sem opravil za nje 2 sv. maši in sicer 26. avgusta in 2. sept.

in da jih bom že posebej priporočil vsem župljanom, da naj se jih spominjajo v molitvi. Ivan Šaselj.

"Najtopleje priporočam Severov želodčni grnčec vsem, kajti on je najbolje zdravilo za želodec. Urvanova ta organ, povis tek in Vasedela močnega in krepkega." I. Wytacil, Blooming Prairie, Minn. — Cena 50c in \$1.

Otvoritev saloona.

Podpisana naznanjata slovenskemu in hrvatskemu občinstvu, da bode slavnostna otvoritev novega saloona na cor. Chicago & Jackson Sts., Joliet, Ill.

v soboto dne 14. septembra 1901.

Pri otvoritvi bode svirala godba. Postrežba bode izvrstna, prost lunch na razpolago, točilo se bode sveže pivo in tržile fine smodke.

ZVEČER BODE KRAJSKI PLES.

Vsi prijatelji in znanci so na julijudne povabiljeni

Anton Grayheck in A. Kosiček.

Glavni urad: 920 No. Chicago St. Tel. 348. Družni urad: 1012 No. Broadway St. Tel. 348. Joliet, Ill.

Preskrbjuje izvrstno muziko za ples, koncerte, parade, sprevode, zabave, piknik, svatoščine, politične shode, drustva, dirke itd.

Prvotno urad: 920 No. Chicago St. Tel. 348. Družni urad: 1012 No. Broadway St. Tel. 348. Joliet, Ill.

JOHN KUKAR, TAJNIK IN BLAGAJNIK, 920 North Chicago Street.

R. C. BERTNIK. L. B. BERTNIK.

USTANOVLJENA 1871.

The Will County National Bank

OF JOLIET, ILLINOIS.

Kapital in preostanek \$260,000.00

DR. J. L. STRUZYNSKI,

N. Chicago Street No. 809

nasproti slov. katoliške cerkve

Telephon 2371, JOLIET, ILL.

PAUL SCHNELLER,

NOTAR-NOTARY PUBLIC

v Calumet-u, Mich. naznanja, da je pričel svoja poslovanja ter se Slovencem in Hrvatom pripomore pri skrbovanju njihovih pravnih poslov v staro domovino.

DR. A. BALDWIN,

ZOBZDRAVNICK.

Soba 1 v Fargo Building. Na voglu Van Buren in Ottawa ulic.

Uradne ure ob četrtekih in sobotah.

E. HAYWOOD

Hlev in krma za konje.

311-313 North Joliet St.

Telefon št. 1632.

Joliet, Ill.

R. C. BERTNIK. L. B. BERTNIK.

BERTNIK BROS.

IZDELovalci FINIH SMOĐK.

Naša posobnost: JUDGE, NEW CENTURY.

10 centov. 5 centov.

405 Cass St. nadstr. JOLIET, ILL.

M. S. HARNEY,

PRODAJALEC

importovanega vina, žganja in dobre smodke.

208 N. Chicago St. — Joliet, Ill.

JOHN MODIC

1145 Lake St., Cleveland, O.

se pripomore Slovencem in Hrvatom.

Iz stare domovine.

Nova iznajdba. V Borovljah je gospod Peter Vernik iznašel puško s katero se lahko iz širih cevi na-krat štirikrat ustrelji.

Vojški begunec. Z vojaških vaj 17. pešpolka je ušel prostak Franc Kos, doma iz Straže, občina Št. Rupert.

Novomeško gasilno društvo bodo s svojo 25letnico praznovano pri-hodno leto skupno z otvorenjem vodovoda. Ob istem času se bo vr-šil v Novem Mestu shod kranjskih gasilnih društev.

Vsled šale smrt. V Pleterjih pri zgradbi samostana uslužbeni delavec Karol Puc, Juro Magdič, Pavel Vlašič, Jožef Luzar in 18letni Mihael Prah, doma iz občine Cerklje, so šli 14. p. m. spati na neki skedenj. Luzar in Prah sta se v šali priselila po skedenju metati. Prah je pal s skedenja ter si pri padcu zlo-mil — vrat. Bil je takoj mrtev.

Samomor. Simon Krištofič, brivski pomočnik iz Kamnika, se je dne 19. avgusta v vasi Zduš ustre-lil. Pomanjanje vere in delomr-znost sta ga pripeljala k temu žlost-nemu koncu.

Samomor vojaka. Na Predelu je ustreli lovci Anton Rekar, rojen Kranjec. Nekemu vojaku so zginile tri krone. Preiskava se je uvedla, Rekar se je pa preiskavi odtegnil s smrtno.

Rudnik pri sv. Ani na Ljubelju so po najnovejših poročilih ne bo popolnoma opustil.

Samomor na ulici. V Št. Ru-petu pri Celovcu se je ustreli mi-zarski pomočnik Pavel Fleis na ulici. Vzrok nesrečna ljubezen.

Nedolžno zaprt. V soboto zvečer je neki znani gospod iz Ljubljane tako spretino po Tržiču iskal preno-čiča, da ga je stražnik v zmoti kot sumljivega prijal in odvedel v ob-činski zapor. Gospod se je skliceval na razne tržiške veljake, a ni mu po-magalo; eden ni hotel vstati, druge ga si niso upali nadlegovati, neka-teri ni bilo doma. Drugo jutro so spoznali svojo zmoto in z vso častjo izpustili nedolžno zaprtega.

Samomor. V Trstu se je zastru-pil 30letni parniški marker Just Kerpan.

Notarja Schoenwetterja zadela kap. Iz Skofje Loke se poroča, da je notarja Schoenwetterja, ko je na kolodvoru pri blagajni kupoval lis-tek, zadela kap. Bil je takoj mrtev.

Radi denarja se je vnel v Spodnjem Berniku št. 42 v soboto prepri-med 18letnim dñinarjem Fr. Kotnikom in njegovim varuhom V. Kotnikom. Jerob je fantu z nožem za-dal v dešno nogo več nevarnih ran in je ranjeni v veliki nevarnosti.

Strela je pretečeni petek zjutraj udarila v hlev Ant. Oblaka, posest-nika na Golem vrhu (žup. Lučine na Gorenjskem) in začala v hipu vse poslopnje. Pogorela je tudi hiša. Škoda se ceni do 4000 gld., ker je lastnik razven hiše in hlevazgorela tudi kašča, dve govedi (dve se pa pogrešali), mlatilnica, slamorezni-ca, 7 vozov in obilo družega raznega kmečkega orodja in vsa nad velikim hlevom dosedaj posušena in shran-jena kрма za 27 goved. Nesrečnemu pogorelcu je strela dosedaj že v tretjič užgal. Zavarovan ni bil. Odstopil je že menda lansko jesen od neke zavarovalnice in nameraval k drugi pristopiti, a z neprevidnim odlaganjem zamudil je pravi čas in tako sam si zakrivil sedanje svojo občutno škodo. Ostal mu je le kozo-lec — od pogorišča bolj oddaljen. — Z Gore nad Idrijo nam pišejo: Strela je užgala 18. p. m. posestniku Cajdarju v Idrišku opoldne hlev, ki je bil takoj v plamenu, s poleg stojacim kozolec vred. Ker je posestnik bolj na samem, zato ni bil prvi hip zadostne pomoči. K areči je bil na licu mesta istodobno žandarm iz Godoviča, ki je v odso-tosti gospodarjevi pomagal res ju-nako oteći živino iz hleva. Zgorel je najboljši vol, ki je bil omamljen od strele, vsa krama in pol kozolec pšenico, dalje mlatilnica, slamo-rezica z gepeleinom in vse gospodar-sko orodje. Škoda se ceni na 4000

kron. Posestnik je bil zavarovan za malo svoto. — Strela ubila na Veliki Šmaren popoldne neko prilet-no dekle nad Košljekom pri Begun-jah. Na glavi jej je strgala ruto in na eni peti škorn. Bila je isti dan pri sv. obhajilu ter tako šla pri-pravljena s tega sveta. Tudi je bilo nekoliko toče, ki pa ni napravila posebne škode. — V neki vasi blizu Kočevske Reke je 16. avgusta do-poldne strela ubila 37letnega po-sestnika Jan. Bartelme. Strela je prišla skozi dimnik v vežo in od-tod v sobo, kjer je bila zbrana dru-žina. Jednega otroka je omamila. — Na pašniku blizu Lahine je 14. p. m. okoli 6. ure zjutraj ubila strela 46letnega samca Jua. Želko iz Lahine, ko je pasel živino. Štiri metre od njega stojec Pet. Plavca je strela omamila.

Ogenj v Srednji vasi. 8 Trate se nam poroča: Dne 19. p. m. zju-traj okrog šeste ure je nastal ogenj v Srednji vasi. Napoljena cerkev vernikov, katera je čakala na službo božjo, bila je takoj prazna. Še od zadnjega požara v Gorenji vasi preplašene ljudi bilo je komaj zo-zopet dobiti v cerkev. Škode v Srednji vasi ni posebne. Naša požarna brama je ravno korakala k cesar-ski sveti maši, pa se je morala s poto podati na pogorišče.

Pokušen samomor na vojaških vajah. Na Notranjskem se je ua vojaških vajah ustreli nek vojak v roko. Hotel se je ustreli, pa se ni dobro zadel.

Tovorno sodovice bode v Dom-žalah ustanovil Jožef Kircher.

Z motiko po glavi. Hudo kri so imeli fantje v Hrastju. Stepli so se prav krepko in j. dobil neki Zaje z motiko po glavi. Prepeljali so ga v bolnico. Napadala so že prijeli.

Pomiloščena kaznjence v Gra-diški. Povodom cesarjevega ro-jstvenega dne sta bila pomiloščena dva kaznjence v kaznilnici v Gra-diški, ia sicer Fran Gorišek in Fran Zupančič s Kranjskega.

Plemstvo podelil je cesar pod-polkovniku v pok. g. A. Poelu v Novem mestu.

Umrl je previden za večnost g. Fran Fischer, hotelier in posestnik v Kamniku.

Koroške novice. Za nadučitelja mestne šole v Velikovcu je imeno-van go. Mat. Pichler iz Mute ob Zili. Slovensko kajpak ne zna. — Nastavljeni sta kot podučitelja g. Jan. Leist v Pliberku in g. Sreber-nik v Podgorjanih. — V Velikovcu je umrl hišni posestnik g. Ferd. Plešivčnik, star 47 let. — Gospod Fridolin Kavčič, stotnik pri bram-bovcih, znani slovenski in nemški pisatelj, je iznašel ogledno zrcalo — "Visitier-Spiegel M. '95", s katerim se morejo cevi vojaških pušk znotraj ogledati. To ogledno zrcalo se je vpeljalo pri naši vojni in tudi sko-raj pri vseh evropskih vojnah, kjer rabijo puške-repetirke. Sedaj se je to zrcalo vpeljalo tudi v državah Chile, Siam-u in holandskih nasel-ihinah. — V pondeljak dne 19. p. m. si je žile prerezal neki čevljarski mojster na Št. Rupertskih cesti. Prepeljali so ga v bolnišnico. — V Št. Rupertu pri Celovcu se je pa zve-čer ob 4. uri ustreli na cesti mi-zarski pomočnik Pavel Fleiss iz Šmohorja zaradi neke ženske. — Za sodjarje priredi e. k. knetijska družba poučen tečaj od 15. do 29. sept. na družbenem vrtu v Boženčah blizu Celovca. Udeleženci dobijo iz deželne blagajne podporo 2 K na dan. — Deželna šolska postava se ima prenaredila. Deželni šolskisvet je izvolil v zadnji seji poseben od-sek, ki se ima o tem posvetovati. Bomo videli, kakšen kruh bo iz te moke! — Na sv. Višarjih je 12. p. m. popoldne udarila strela farovž, kjer sta bila dva gospoda duhovna v nevarnosti, druga strela je pa uda-ila v hišo pod gostilno v romarsko kuhinjo, kjer so se nahajale tri ose-be. Hvala Bogu, da se ni zgordila večje nesreča. Na nobeni hiši se ne nahaja strolovod, četudi so na taki visoki gori nujno potreblji.

Kaj je mariborskim mestnim odčetom na poti. Na mestni deški so pri stolnici je bil vzdan spomenik v čast nekemu češkemu vojaku, ki je ob času francoskih vojsk se pogumno bojeval zoper sovražni-

ka in kot pravi juuak padel za svo-malo svoto. — Strela ubila na Ve-liku Šmaren popoldne neko prilet-no dekle nad Košljekom pri Begun-jah. Na glavi jej je strgala ruto in na eni peti škorn. Bila je isti dan pri sv. obhajilu ter tako šla pri-pravljena s tega sveta. Tudi je bilo nekoliko toče, ki pa ni napravila posebne škode. — V neki vasi blizu Kočevske Reke je 16. avgusta do-poldne strela ubila 37letnega po-sestnika Jan. Bartelme. Strela je prišla skozi dimnik v vežo in od-tod v sobo, kjer je bila zbrana dru-žina. Jednega otroka je omamila. — Na pašniku blizu Lahine je 14. p. m. okoli 6. ure zjutraj ubila strela 46letnega samca Jua. Želko iz Lahine, ko je pasel živino. Štiri metre od njega stojec Pet. Plavca je strela omamila.

Tat v kromberski cerkvi. V cerkvi v Krombergu se je skril tat, Zaprt v cerkvi je po noči brezskrbno odprt skrinjico ob misijonskem križu ter iz nje pobral okoli 60 kron denarja. Na to je pri krovu odpril okno ter z okna nad 4 metre visoko skočil na prosto ter jo popihal v črno noč. Tudi v Šempetu je ne-kdo povohal v cerkveno skrinjico, pa je dobil le okoli 5 — 6 kron.

Vrbsko jezero je skočila neka učiteljica iz celovške okolice in uto-nila. Povod: nesrečna ljubezen.

Povozil je pri Zgornjih Dupljah neznan voznik z letnico kočarico Marijo Črnivc, katera so prepeljali v deželno bolnico, kjer je umrla.

Cudna prepoved. Tržaškim Slo-vencem se je zadnji čas dovolio peti ob pogrebih žalostinkele v vežah. Najnovejša odredba c. k. re-darstvenega urada pa je celo to svo-bodo odpravila in dovojuje tržaškim Slovenscem peti svojim dragim pokojnikom le v stanovanju, to je tukom pri mrtvaškem odrtu. Res, Lahon razumejo "svobodo" na po-sben način.

Požigalec v Velikem Mraševem. Krško sodišče je zaprolo posestniku Jožefu Kaprolu, kjer je na sumu da je povzročil požar v Velikem Mra-ševem. Iz Iavantske škofije, Č. go-spod Jakob Hribernik, knezoškofijski duhovni svetnik in župnik v Braslovčah, je imenovan dekanom istotam. Gospod Alojzij Hauben-reich, računski evident pri knezoškofijskem knjigovodstvu, je postal ekspeditor istotam na njegovo me-sto pa pride č. gospod Mat. Štrakl, dosedaj korni vikarji pri mariborski stolni cerkvi. — Spiritualom v knezoškofijskem semenišču v Mari-boru je imenovan č. g. Rudolf Ja-nežič, dosedaj drugi kaplan v Celju. — Provizorjem pri Sv. Joštu na Kozjkiju je imenovan č. gospod Janeš Munda, doslej kaplan v Št. Ilju. Drugim mestnim kaplanom v Celju je imenovan č. g. Ivan Gorišek, do-slej provizor v Braslovčah. — Pre-stavljen je č. gosp. kaplan Gothard Ferme iz Gorenjega grada v Braslovče. — Na novo so nastavljeni kot kaplani č. gg. absolvirani bo-goslovci: Martin Lenart v Št. Ilju, Anton Pučnik v Gornjem gradu, Ivan Zaje v Št. Rupertu nad La-škim in Ivan Bosina v Rogatcu.

Zasačen tat. V nedeljo 11. p. m. je vломil v mali gorski vasi ne daleč od Šmarija zjutraj med sv. mašo mlad fant v neko bolj na sa-mem stoečjo hišo. Vsi domači so odšli k maši. Ker so bila vrata pov-sod zaprta, je zlomil leseno mrežo majhne odprtine pri vratah. In sko-zit se je splazil v vežo. V veži je dobil sekiro, s katero je odpril vežna vrata in troje vrat raznih sob. Ravno s tem "ključem" je odpril tri skrinje in dve omari, kjer so imeli shranjeno oblike. Vse je bilo dobro zaprto. Dotični gospodar je imel namreč že parkrat take goste. Tat je premetal oblike po skrinjah in omarach, prebrskal po miznicah in vseh kotih, kjer je upal dobiti kaj okroglega. Tako je bil zaver-yan v svoje delo, da ni util, da je šlo že nekaj ljudi mimo hišo. V tem je prišla gospodinja domov in ga dobila v sobi. Na njen krik je prihitel tudi gospodar, ki je ravno prišel do vrat. Toda tat je smuknil mimo njega in mimo drugih ljudi, ko so šli od maše. Ubral jo je čez par njiv v bližnji gozd. Gospodar je stekel za njim, ravno tako tudi ne-kaj drugih ljudi. Malo casa je ta-bežal. Ko je pa videl, da so skorej okrog in okrog njega ljudje, in je vsak beg zmanj, je obstal. Prijeli so ga in izročili orožniku. — Pred par meseci je bilo vzeto dočitnemu gospodarju ravno ob takem dnevu in ob istem času okrog 300 K.

Detomorilka. Sodišče je zaprolo 20 letno Marijo Božič iz Mladikov in zavoljo detomora.

Strašna nesreča na železniči. V sredo popoldne okoli dveh je povozil brzovlak na proggi Maribor-Pragersko poštnega poduradnika Feldbacherja. Otrok žel. čuvaja je hotel čez tir leteti, ko je ravno brzovlak pridrzel Feldbacher skoči na njim, da bi ga rešil, a brzovlak ga je prikel, ter je oba, njega in otroka, raztrgal na kosce.

Pomiloščeni kaznjenci. Cesar je pomilostil 23 kaznjencev; mej temi so štiri kaznjence v Begunjah.

Tri požare so imeli letos v Št. Juriju ob Taboru. Dne 12. p. m. je bil tretji požar in so pogoreli Drču v Kaplji hlevi do tal.

Kaj je mariborskim mestnim odčetom na poti. Na mestni deški so pri stolnici je bil vzdan spomenik v čast nekemu češkemu vojaku, ki je ob času francoskih vojsk se pogumno bojeval zoper sovražni-

ka in kot pravi juuak padel za svo-malo svoto. — Strela ubila na Ve-liku Šmaren popoldne neko prilet-no dekle nad Košljekom pri Begun-jah. Na glavi jej je strgala ruto in na eni peti škorn. Bila je isti dan pri sv. obhajilu ter tako šla pri-pravljena s tega sveta. Tudi je bilo nekoliko toče, ki pa ni napravila posebne škode. — V neki vasi blizu Kočevske Reke je 16. avgusta do-poldne strela ubila 37letnega po-sestnika Jan. Bartelme. Strela je prišla skozi dimnik v vežo in od-tod v sobo, kjer je bila zbrana dru-žina. Jednega otroka je omamila. — Na pašniku blizu Lahine je 14. p. m. okoli 6. ure zjutraj ubila strela 46letnega samca Jua. Želko iz Lahine, ko je pasel živino. Štiri metre od njega stojec Pet. Plavca je strela omamila.

Tat v kromberski cerkvi. V cerkvi v Krombergu se je skril tat, Zaprt v cerkvi je po noči brezskrbno odprt skrinjico ob misijonskem križu ter iz nje zjutraj pa se je napravila glavna gonja na Anžiča. Policija je najprej pričela preiskavo v hlevu. Tudi sobe je dobro preiskala, a dolgo časa ničesar dobila. Napo-sled pa so ji pale oči na omare z že-bili zabit. Ključa od omare ni bilo nikjer. Policiji so tresli omare, za-tevali sekiro in naposled so od-prli omare. V omari je bil Anžič! Bliskoma je Anžič skočil proti policijem in hotel jim je še v istem trenotku uti. A bilo je preveč stražnikov, ker pač je bilo dobro preiskala, a dolgo časa ničesar dobila. Napo-sled pa so ji pale oči na omare z že-bili zabit. Ključa od omare ni bilo nikjer. Policiji so tresli omare, za-tevali sekiro in naposled so od-prli omare. V omari je bil Anžič!

Blišča je Anžič skočil proti policijem in hotel jim je še v istem trenotku uti. A bilo je preveč stražnikov, ker pač je bilo dobro preiskala, a dolgo časa ničesar dobila. Napo-sled pa so ji pale oči na omare z že-bili zabit. Ključa od omare ni bilo nikjer. Policiji so tresli omare, za-tevali sekiro in naposled so od-prli omare. V omari je bil Anžič!

Način način. Iz Iavantske škofije, Č. go-spod Jakob Hribernik, knezoškofijski duhovni svetnik in župnik v Braslovčah, je imenovan dekanom istotam. Gospod Alojzij Hauben-reich, računski evident pri knezoškofijskem knjigovodstvu, je postal ekspeditor istotam na njegovo me-sto pa pride č. gospod Mat. Štrakl, dosedaj korni vikarji pri mariborski stolni cerkvi. — Spiritualom v knezoškofijskem semenišču v Mari-boru je imenovan č. g. Rudolf Ja-nežič, dosedaj drugi kaplan v Celju. — Provizorjem pri Sv. Joštu na Kozjkiju je imenovan č. gospod Janeš Munda, doslej kaplan v Št. Ilju. Drugim mestnim kaplanom v Celju je imenovan č. g. Ivan Gorišek, do-slej provizor v Braslovčah. — Pre-stavljen je č. gosp. kaplan Gothard Ferme iz Gorenjega grada v Braslovče. — Na novo so nastavljeni kot kaplani č. gg. absolvirani bo-goslovci: Martin Lenart v Št. Ilju, Anton Pučnik v Gornjem gradu, Ivan Zaje v Št. Rupertu nad La-škim in Ivan Bosina v Rogatcu.

Za stavbo hiš in poslopij, mehki in trdi les, late, cederne stebre, deske in šingline vsake vrste.

Način način. Iz Iavantske škofije, Č. go-spod Jakob Hribernik, knezoškofijski du

AMERIKANSKI SLOVENEC.

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi slovenski katoliški list v Ameriki.

Izdaja

Slovensko-amerikansko
Tiskovno društvo

V JOLIET-U, ILL.

IZIDE VSAKI PETEK.

Za Ameriko stane:

za celo leto \$ 2.00
za pol leta \$ 1.00

Za Evropo, Afriko in drugo inozemstvo:

za celo leto \$ 3.00 ali 15 krov.
za pol leta \$ 1.50 ali 8 "

Posamezni listi po 5 c.

Oglasni po pisanem dogovoru.

Dopisi brez podpis se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo.

Če se naročniki preselijo z enega kraja v drug kraj, naj nam blagovoljno naznamenit poprejšnji in novi naslov svojega bivališča.

DOPISI naj se pošljajo na uredništvo:

812 North Chicago St.

JOLIET, ILL.

DENAR in naročila pa na tiskarno:

AMERIKANSKI SLOVENEC,
cor. Benton & Chicago JOLIET, ILL.

Tiskarne telefon št. 509.

Uredništva telefon št. 1541.

"AMERIKANSKI SLOVENEC".

Published weekly at Joliet, Ill. by
"The Slovene-American Printing Co." cor. Benton & Chicago
Str., Joliet, Ills.The only Slovene paper west of Ohio
and the Organ of the Grand Carniolian
Slovene Catholic Union of the United
States of America.

Subscriptions \$ 2.00 per year.

Advertising rates sent on application.

Entered at the Post office at Joliet, Ill. as second
Class matter.

CERKVENI KOLEDAR.

15. sep. Nedelja 16. pob. Ime Marije.
16. .. Pondajek Kornelij.
17. .. Torek Lambert.
18. .. Šreda Jožef.
19. .. Četrtek Arnulf.
20. .. Petek Evtahij.
21. .. Sobota Matevž.

Slabo časopisje.

Skoro je ni iznajdbe, ki bi bila že storila toliko dobrega in koristnega na polju prosvete in občnega človeškega napredka, kakor je tisek. A je tudi ni stvari pod božjim solncem, katera bi bila v stanu izvršiti tako peklenski posel, kakor je zopet tisek. Časopisje vsakega naroda je nekako zreslo, v katerem se z živimi barvami kažejo dobre in slabe lastnosti naroda, je nekako merilo napak in vrlin, ki prevladujejo v mišljenu in javnem življenju dotičnega naroda. Ako se hočemo informovati o potrebah in težnjah kakega mesta ali dežele ali cele države in celotnega ljudstva, tedaj se nam ta želja najhitreje izpolni, ako se nekoliko zanimamo za dotično časopisje. Kakoršen je narod, tako je njegovo časopisje ali pa tudi kakoršeno je časopisje tak postane tudi narod.

Za ideje posameznika je ustvarilo časopisje cele stranke. Ako so bile ideje dobre, koristne, potrebne človeštvu, tedaj je bilo tudi časopisje, katero jih je propagiralo in sirlilo, dobro, koristno in vsestranske podpore potrebno. Ali kakor je ni nobene strani človeške brez temne senco, tako ni bilo tudi mogoče vzdržati tiska samo za svoj vzvrašeni namen. Časopisja so se zlasti vneto posluževala vse človeške strasti in zato ni čuda, da se je na tem polju vsekako veseljnemu človeštvu toliko globokih in težko ozdravljivih ran.

Dokler se ljudje niso pozvali tisku, so se knjige samo pisale. Ker je spadalo pisanje tudi med redke znanosti, je naravno, da so bile knjige in spisi zelo redki. S pisa-

njem knjig se je v tistih časih najintenzivnejše pečalo krščansko redovništvo in posvetna duhovščina. Za te kroge je bila iznajdba tiska pravi dar božji in oklenili so se Gutenbergove iznajdbe z velikim veseljem. V tisoč in tisoč izvodih je romano poslej med svet sveto pismo in druge nabožne knjige. Tudi znanstvenikom posvetnih ved je bilo delovanje olajšano. A zasejati se je moralno ljudi med pšenico. Duh francoske revolucije se je poslužil tiska s tedaj nenavadnim zanimanjem. Od tedaje še vedno navzdol. Vstali so novi preroki, moderni učenjaki, naduti, nepokorni samozavestni in ti so potom časopisja demoralizovali vedno širše ljudske mase. Proglasili so: svobodo, enakost, bratstvo. Vero v posmrtno življenje so pričeli ruvati iz človeških src, proglašili so bogatstvo, napadali cerkvene inštitucije in sramotili mirne, trzne, verne ljudi. Nastala je socijalna demokracija, ki hoče preustrojiti človeško družbo. Vera ji je seveda glavna ovira. Iz socijalne demokracije sta se razvila nihilizem in anarhija, kojih cilj, namen in zadača je porušiti prestole in oltarje. Boga ni, ves družbeni red pa je krivljen in neznan, zato ga je treba porušiti, tako uči dan za dan slab časopisje in fanatične, slab vzgojene, delomrzcne, nepokorne in propade ljudi navdušuje za porušenje vseh sedanjih naprav. In ti klici ne ostajajo brez vspaha. Fanatizovani nesrečni mejejo bombe, vlije bodala in sučejno revolverje....

V petek, 6. t. m. populudne se je dogodilo sopot strašno hudo delstvo, kojega moralni povzročitelj je slab časopisje. Šestindvajsetletni anarhist Czolgoš je ustrelil dvakrat na predsednika Združenih držav Wm. McKinleya in ga zadel smrtno nevarno v prsi in želodec. Nesrečni hudo delec je sedaj izpovedal med drugim tudi, kako je postal anarhist in morilec prvega uradnika v Združenih državah. Vzgojo je imel dobro in se le po čitanju socijalno demokratičnih in poznejne anarhističnih spisov je zašel v slabu družbo, ki ga je določila demoralizovala in privedla do nesrečnega dejanja.

Seveda ne bo našlo dovolj besed za primerno izražanje in obojanje strašnega grozodjetva sedaj pravno časopisje, ki je s svojo demoralizajočo pisavo izigravalo že leta in leta najgrše človeške strasti. Obsodili in blatili bodo nesrečnega posameznika, ki je žrtva zistematičnega hujskanja, a moralnega kriveca, ono slabu časopisje, ki zavaja ljudstvo zdržema na kriva pota, ne bodo uzri.

Vsi ugledni in veljavni možje vseh narodov, ki so imeli odprte oči, so že davno uvideli veliko nevarnost, ki preti javnemu blagostanju človeštva po slabem časopisu. Svarili so in se svare pred to vedno se širečo opasnostjo. Nevarnost slabega, demoralizajočega časopisja postaja z vsakim dнем večja in vsega poštenjaka najavitejša dolžnost je svariti ljudi pred slabim časopisjem. Proč torej z listi, ki taje Boga, ki blatijo sv. vero in duhovnike, ki hujskajo podreti držabni red, ki proglašajo zasebno imetje zatvorno in grde vsako pozitivno delo. Pri svoji vesti se je dolzan boriti vsak kristjan zoper zlo, a največje zlo sedanje dobe je slabu časopisje.

Slovenskim žljjem.

Kdo ne dela, nai tudi ne jet

(Dalja.)

Socijalno vprašanje ni nič druga kot vprašanje, kaj je treba storiti, katera sredstva uporabiti, da bi se odpravilo sedanje družabno in gospodarsko zlo, katero preti uničiti celo človeško družbo. Socijalno vprašanje ni samo jedno vprašanje, treba bodo marče razvratiti se precej vozlov, predno bodo končne človeške zmote, najsibode že v obliki socijalizma ali anarhizma.

Velič koc socijalnega vprašanja pa je delavsko vprašanje. Odkod delo in zakaj delo, s tem smo se počeli zadnji. Odgovor se je glasil, da človek mora delati, če hoče posložno živeti, da mora delati tudi za kazen za greh. Toda ne samo zato mora človek delati. Mi vse smo nujno

udje človeške družbe sam zase človek splošno ne more živeti. To se pravi da imamo dolžnosti do drugih, do človeške družbe. Delamo torej, da nismo drugim na poti, drugim v nadlegu in zato tudi, da se preživimo.

Kdor seve je za delo nezmožen, tega mora podpirati človeška družba, samo če kaže drugače dobro voljo za delo. Niso to pravne besede, socijalistovček rovarček! Potrpi, morebiti pride še kako zrno na vrsto!

In v tem oziru se mora reči, da čim več ima kdo, tem bolj je dolžan delati, prav učenjak svetovne slave, o. Albert Maria Weiss! Nekateri prejmejo od rojstva več nego drugi, ne poznajo skrb, ne vedo, kaj je pomanjkanje. Zato morajo ravno ti s tem večjim, s tem višjim delom pozneje zaslužiti to, kar jim je bilo že naprej dano za plačilo. Nikar se ne boj, moj izborni prijatelj izpod rdečega praporja, nikakor ne odbrava krščansko modroslovje take nejednakosti v imetu kot jo vidimo dandanes, pred vsem pa ne, če je vse krivično pridobljen. Zato se naj tresa pred teboj in parečimo no tudi pred mojo malenkostjo marsikaka moderna liberalna, prostozidarška družava, katera je oskubila že toliko revanje, in pa tudi toliko cerkev.

S tem smo se pa že dotaknili neke točke, katera bode v oči naše najnovješe in druge osrečevalce in pa, žalibog, precej dobromisličnih, toda slabu podučenih Slovencev. Zadnjič smo namreč zapisali po o. Cathreinu da razumemo z besedo delo vsako opravilo, koristno ali delavcu samemu ali sploh ljudem. Danes pa smo povdarjali, da delamo tudi zato, ker moramo biti koristni človeški družbi, ker imamo dolžnosti do nje. Iz tega pa sledi kaj jasni dan, da ni delavec samo taisti, ki dela trdo s svojimi žuljavimi rokami, ampak vsak delu, če dela v korist človeški družbi. Koliko olikancev in koliko preprostih sinov naroda misli in trdi, da celi stanovi samo lenoboso pasejo in da so mrtvi udje človeške družbe! Zakaj so pač duhovniki na svetu, čemu so nam učenjaki, čemu pač še (Bog se nas usmilil) plemstvo, čemu uradniki, čemu vladarji? Proč s temi pijavkami! Prišel bode čas, upajo modre glave socijalistov, ko bodo delavci sami opravljali vse, kar dandanes delajo ti stanovi. Tedaj namreč bodo delali samo kakih par ur na dan, ves drug čas pa se bodo lahko pečali z vedenjem dela, z državnimi posli, s pravom, z umetnostjo, z znanostjo. To se pravi, vsak bodo lahko duhovnik (mislim, da tega ne bo več), vsak bo lahko minister notranjih ali pa vnašnjih zadev, vsak bo lahko avokat, vsak zdravnik, vsak kipar in slikar, vsak učenjak. Kaj ne, moj pametni čitatelj, to se pa že pravi, da bo vsak do grozovit "šuštar in fušar?"

Zato ne bom dokazoval neumostij takih trditv. Dragi slovenski žljavec, boljše ti ne morem pri tej priliki ustreči, kakor da ti začrtam besedo istega o. Weissa. On pravi: "Ko se je začel šopiriti duh liberalizma, dali so se plemenitniki spreminiti v gledališke intendante (čelnike) in baletne mojstrie, da bili vsaj malo koristni. Tedaj so tekmovali duhovni z ruskimi popi pri kidanju odpadkov in občinskom pisačtvu ali pa so ljudem pridigovali o obrambi proti kosam in nadomestilih za kavo. Seve, ravno s tem so sebe najbolj osmehali... Za razvedrilo in za oeno povalo tudi lahko cesar vzame kmetišči plug iz rok (on meni liberalnega cesarja Josipa II.). Toda žalostno bi bilo za takega cesarja, če bi ne bil svojemu cesarstvu v noben drug prid. Žalibog, prešnil je ta malenkostno kramarski duh materializma ravno vladajoče stanove. Kejti če se bavijo državini krmarij z dimnikarskimi zaklopnicami in čevljarskimi žebli, kdo naj še veruje, da umejo svoj lastni posel? Seve, velika je nesreča, če živi plemstvo in olikanci v razuzdanosti. Toda tudi blagoslovni, če oni sami delajo kmetišča dela in konje dresirajo, ali pa se vtikajo v bančne in borzne operacije."

Delati moramo vsi. Toda dovolj je, da opravljamo vsak svoje delo. Pek bodi pek, minister ostani minister, škof pa škof. Brez zidarškega mojstra, brez arhitekta ne bodo po-
sljopa, zato naj nosi ta omet in opoko, oni pa paži, da pride opoka na opokino mesto, omet pa na opoko! Drugače se bo vse sesulo.

Veliko bi se dalo o tem spisati, veliko se je že spisalo. Samo nekaj v prid duhovništvu, trnu v očeh socialistov. Ali res mislite, da duhovni stori ničesar koristnega za družbo, če je zvest svojemu poklicu? Če mislite, da ne, potem velja isto tudi o navadnem cestnem pometaču! Tudi on ne koristi človeški družbi naravnost, ampak samo posredno, ker nam drugim čas prihrani. Zato imejte do religije ali vere vsaj toliko potrpljenje, kot do cestnega pometača! Ali je vsejedno za človeštvo, vpraša o. A. M. Weiss, če vladci ljudi duh delavnosti, zadovoljnosti, žrtvovalnosti, udanosti v božjo voljo, pokornosti do božjih zakonov? Kdor sadi ta čustva v človeških srcih, oni je človek največji dobrtnik. — Seve, če že vidi ubog kmetič gospoda, že ga zavida, in če vidi samo pismonošo, že mu je nevoščljiv. Kmetič niti ne ve, kaj je dušno delo, ne ve, da se dela tudi se živci, ne samo z misicami. Še manj pa pomici delavec, koliko noči je prebil "gospod" pri trdem delu, predno je do spel do kruha. Drugi že všečajo obresti od svojega kapitala, on pa začne še le svoj kruh jesti.

Ti podatki so v nekaterih posameznih slučajih nepopolni, zato ker je težko določiti ponekod število prebivalstva. Nekatera indijanska plemena se vedno selijo in zato jih je natančno težko štetiti.

Vse te naše posestrimske republike so kakor kaže mera in število prebivalstva manjše, kakor so Združene države, vendar so nekateri že tako ali pa še celo boljše vladane. Ker je južna Amerika tudi zelo bogata na naravnih darovih, je umljivo, da so naše posestrimske republike v gospodarsko dobrem stanju. Pričilno sliko o tem naj podado naslednje številke o izvozu in uvozu v lanskem letu. Vrednost blaga smr razračunili v dolarjih.

	Angl. milij	Prebivalcev
Haiti.....	29,830	1,294,605
Domingo.....	20,596	434,000
Mehika.....	767,316	13,389,452
Guatemala.....	46,774	1,473,852
Salvador.....	7,228	859,534
Honduras.....	42,658	415,800
Nicaragua.....	51,660	420,000
Costarica.....	19,985	309,683
Columbia.....	331,420	3,984,940
Venezuela.....	566,159	2,444,816
Ecuador.....	144,000	1,400,000
Peru.....	405,040	4,787,527
Bolivia.....	472,000	2,451,112
Brazilija.....	3,219,000	17,427,306
Chile.....	256,860	3,141,193
Argentina.....	1,095,013	4,614,690
Paraguay.....	145,000	656,000
Uruguay.....	72,112	1,005,600

Ti podatki so v nekaterih posameznih slučajih nepopolni, zato ker je težko določiti ponekod število prebivalstva. Nekatera indijanska plemena se vedno selijo in zato jih je natančno težko štetiti.

Vse te naše posestrimske republike so poslikani čevlji. Seveda jih morejo do sedaj privoščiti ljudje "boljše" vrste.

Največji parnik na svetu je sedaj novi angleški orjak "Coptic". Nanj se lahko nalož

Srakoperjeva hruška.

Slika iz vasi.

(Konec.)

"Ali je hruška vaša?" je vprašal postaren gospod, ko je Janža prihitev do drevesa ter spoštljivo in ponizno zvelel klobuk raz glavo.

"Moja, moja, gospod častivredni in milostni! — Oj, kako drevu! Ali vidite koliko sadja se že kaže na nej? Oj hrušek bo na jesen, hrušek! Še gospod milostni in častivredni jih lahko dobite, če jih poželite."

Gospod se je lahno nasmehnil.

"Prijatelj, drevu bode treba posekati. Tukaj budem delati želenico."

Srakoper je stopil za korak nazaj.

"Kaj? — Kako? — Gospod milostni, ali se šalite? — To hruško, to drevu, ki ni nikomur nikdar nič žalega storilo? — O te hruške pa ne gospod milostni in vse časti vredni — moje hruške pa ne — nikdar ne!"

"No, jo bodo pā drugi, če je vi ne marate," — je malomarno menil gospod.

A Srakoper je jokal in ternal: "Kako to, da bi jo drugi podrli, ko pa je vendar moja! Tega pa ne, te ga! — Moja last je, mojega očeta last je že bila — kar stoji, jo je poselal naš rod. Kako bi jo torej smel kdo drug kar meni nič tebi nič posekati?"

A gospodov nigenila in omehčala žalost obupajočega moža.

Janža pa ni šel spet osipat kozruze.

Sedel je nedaleč od hruške na tratu. Z žalostnim pogledom je opazoval zunanjost svoje hruške. Ni mu hotelo v glavo, kako bi imel kdo drug pravico do nje, kakor on sam.

"Če pa je moja, kako bi jo smel torjaj kdo posekati, ako jaz ne dovolim. In ne dovolim ne! — O moja hruška!"

In istega popoludne Janžu niti tobak ni šel v slast, tako ga je bila vznemirila in mučila skrb za hruško....

Proti večeru pa se je obupan napotil v vas.

Namenil se je k očetu županu.

Župan Beložev Lipe je ravno sedel pri mizici pod senčenato lipo na velikem svojem dvorišču. Iz skledice je zajemal s svetlimi vilicami mehak, s metano pomešan sir. Tik skledice pa je stala ročka vina, da si je župan včasih pomočil.

Tedaj pa je izza ogla prikoračkal Janža. Bil je bled in upadel in preplašen je gledal v svet božji.

"No, Janža, no, kaj lepega pa ti primaš — no?"

Oča župan so bili dobre volje — dobre volje so bili namreč vedno, kadar so jedli in pili, kar jim je bilo skoraj še bolj pri srcu, kakor pa vsa županska čast in imenitnost. "Oča župan — pomagajte... rešite me!"

"Kaj pa, Janža, kaj? — Ali ti je kdo preresetal reberca in druge take kosti? — Ali pa so ti morda tatovali vločili — veš, ta Veldinov Jakobe — ta..."

"Ne, ne, oča župan. Hruško mi hočejo posekati!"

"A hruško! Vem, že leznicica bode šla tam. Vem, sem že slišal. A, sem že slišal."

Pomagajte, oča župan... pri vseh svetnikih vas prosim in rotim!"

"E — Janža, pamet, pamet! — Vesel budi! Drevu je staro, ne rod takto ali tako nič več! Bodēš imel včas drva za zimo. In navrh še dobri par goldinarjev odškodnine, jaz budem že poskrbel za to!"

"O — čemu mi bodo! Obdržitej iščami... O, ali me hočete tudi včas uničiti... Oča župan, na Vas sem zaupal!... A tudi nič... tudi nič!"

Prijel se je za vročo, bolno glavo. Onemogel se je naslonil ob lipo.

"Vesel budi, ti pravim vesel, Janža!" — mu je prigovarjal župan ter si spet primočil. In da bi pokazal siromaku Srakoperju svojo moč in veljavno, je pristavl samozavestno:

"Veš, jaz sem sam rekel gospodom, naj napeljejo že leznicico tik kriba. Bode vsaj siromak Janža

dobil nekoliko goldinarčkov, sem si misil. Bodi hvalezen!"

Janža pa se je hipoma zravnal in visoko iztegnil svoje drobne telesne in zroč s palečimi očmi v zadovoljno smehljajočega župana, je kriknil glasno: Kaj — vi oča župan — ha, vi! Tega vam ne zabim. In to mi pravite v obraz — hvalite se s tem, zasramujte me....! O tega vam ne zabim!"

In kakor zblaznel je hitel z dvorišča, mrmrajoč sam s seboj nerazločne besede.

Župan pa je odložil vilice ter osupel zrl za njim.

* * *

Srakoper vso noč ni zatisnil odesa. Nemirno se je valjal po postelji. Večkrat je vstal ter stopil k oknu. Dolgo, dolgo je zrl ven v lunojasno, mlajčno noč.

Mirno, tihio je stala hruška pod gricem, kakor bi dremala, spavala, sanjala. Čež njo pa so tihio, nevidno pluli srebrni valovi blede mesečine.

Oj, ne sluti pač, kaj ji preti!

Staremou možu je postajalo tesno in bolno ob srcu, kakor bi mu umiral otrok.

"Posekajo jo... posekajo".... je mrmral mehanično in kakor nezavesten. "Moja hruško, tujiljudje brez srca, brez čuta, brez usmiljenja, oj!"

V težki boli se je naslanjal ob okno. Čez gubasto lice pa mu je zdrknila na trepetajočo roko debela solza, svetlikajoča se kakor demand v bledi mesečini. Za njo pa mu je polzela druga, tretja, četrta....

* * *

"Obrijem se ter pojdem h gospodu župniku. Nemara pa mi pomorejo!" je govoril drugi dan Janža sam pri sebi, ko je skoval že nesteto načrtov, ki jih je spet vse zavrgel.

In res se je gladko obril, si natankil nedeljske, sicer že stare, a se vendar dakaj ohranjene hlače, si oblek sulknjo ter vzel raz polico boljši, skrbno v papir zaviti klobuk. In tako lepo prazniono opravljen, je korakal proti župnišču.

Srca pa mu je utripalo, utripalo!

Gospod župnik je bil star mož in že nekoliko gluhi. A bil je dober človek in nikogar ni odpustil brez pomoči in utehe, če mu je bilo le kolikaj mogoče pomagati.

Bil je poslednji up-Srakoperjev.

Na stopnicah je Janža nekoliko postal. Odkašjal se je lepo, tihio in spodobno — si snel klobuk, si popravil marsave lase, si obrusal s suknje rokavom rosnos, potno, čelo in boječe potkal.

Tiho....

"Gospod so nekoliko gluhi. Potrakam še enkrat."

"Avel!"

Janža pa počasi odpril, se primereno poklonil in pozdravil.

"Kaj pa bo novega Janža, kaj?"

Starček je sedel v velikem usnjennem fotelu ter je prijazno gledal možičeljna, ki je stal s sklonjeno glavo pred njim.

"Moja hruško mi hočejo posekati, gospod prečastiti — moja hruško — mojo edino! Pomagajte — rešite — pri Bogu križanem vas rotim!"

In dolgo in široko je pripovedoval o svoji hruški in o gospodih, ki mu jo hočejo posekati, dasi je izključno njegova last!

"Ne morem ti pomagati, Janža, ne morem, dasi bi rad. Če so izmerili in določili tamkaj. V tem ti ne morem pomagati. Če ti morem kdaj kje druge in kako drugače, ti rad, srčno rad. Bog s teboj!"

Janža je odšel obupan, uničen.

Dozdevalo se mu je, da so mu vzeli pol srca, pol duše, pol življenja. Bilo mu je, kakor bi primanjkovalo okrog njega zraka. Zazdeleno je, da niti dihati več ne more da ne more več živeti in ne more.

Vsemribi vodo, a pasti ji življenje, li more živeti?

Svet je izgubljal zanj ves svoj čar. Vse mu je postajalo tuje, vse je bilo hipoma zanj mrtvo. V vsem je viden nekaj sebi sovražnega, nekaj, ki preži na njegovo pogubo.

Vse, kar je nekdaj ljubil, je bilo takoj oddaljeno od njega. Vse se je zabrisanimi, bledečimi konturami izgubljalo nekje v daljnih sferah. In vsega tega ni mogel več videti,

ne spoznati, da niti umreti ne tako je bilo tuje.

Ničesar ni imel več svojega, ničesar, kar bi ga vezalo na življenje. Noga mu je omahovala na neznan poti tega novega življenja brez zadača in namena. Kam naj stopi, ob kaj se naj opre?" Oko mu je zaman iskal predmeta, ki bi obstalo na njem, zvezde, ki bi se vprlo vanjo, ki bi mu kazala pot iz tega dremotnega labirinta, ki bi ga vodila; da bi izšel iz noči, ki se je zagrinjala okrog njega ter ga stiskala s temnimi, vlažnimi sponami.

Da, celo spomin na boljše življenje, spomin na lepše, jasnejše dni so izgubljani nekam v nevidne daljave. Dozdevalo se mu je, da nikdar niti živel ni boljšega življenja, da je bilo vse njegovo življenje vtotlo prazno in pusto, da je bilo popolnoma brez svetih trenutkov, ur, dne, let, kakor bi bilo njegovo srce že od rojstva gluho in nemo za vso srečo. Odtegni zemlji solnce, ali še je zemlja, naša zemlja?!

* * *

Ostarjal je.

V vas je prihajal redkokdaj.

Vedno je posedal na pragu svoje majhne borne kočice ali pa na trati na griču. In nepremično je gledal ali v zemljo pred se, ali pa tja dol na hruško.

Blizu nje ni šel. Ne — saj to ni bila več njegova last, to ni bila več njegova hruška. Odkar so drugi imeli pravice do nje, in po njegovem meniju so morali imeti tako pravico, ker bi je sicer ne mogli svojevoljno posekati — no, od tedaj je bila zanj izgubljena, mrtva.

Zvajoč, nepremosten prepad, neizmerna daljava ju je ločila. Bila sta kakor dvoje bitij iz povsem različnih svetov.

Le v srcu — nekje globoko, skrito — mu je še živel spomin na njo. In dasi jo je dan na dan videl, dasi jo je opazoval in objemal s svojim motnim pogledom — pogledom brez življenja in zanimanja — cele dneve in dolge nočne ure se mu je vendar dozdevalo tako grozno tuja, tako daleč od njega, da je povsem jasno spoznaval, da ne more nikdar več do nje.

Ponoči pa je v nemirnem mučenju spanju često — kakor nekdaj, sanjal o njej. In tedaj je — kakor v prejšnjih nočeh, planil pokonci ter skočil k oknu.

"Stojte... nesreč..."

A beseda mu je zaostala v grlu.

Ko je namreč zagledal drevu, ki se je kopalo v luninih žarkih, kakor v raztopljenem, tihio in mirao po neizkončnem vsemiru se prelivajočem srebru; ko je slišal, kako na lahno drhti vejeje ter šušti in šepeta, kakor v sanjah o sreči nekdanjih dni... nemara pa veje tudi slutnja bližnje smrti v vejevu, tedaj se je hipoma spomnil, da to drevu ni več njegovo, da on nima več pravice do njega.

Odskočil je od okna ter se je zgrudil na borne, trdo ležišča....

Vse to duševno in hkrati telesno trpljenje ga je upognilo bolj kakor deset let težkega dela.

Obraz mu je upadel, lasje so mu osivelj.

V vas je prihajal včasih prosiši jedi, čash pa je še tudi pri tem ali pri onem kaj delal. A delal je brez zanimanja, mehanično, brez življenja mrtvo.

Sam je čutil da tresiča roka nima več moči, ker duša nima več ničesar ob kar bi se opiral, iz česar bi pila vodico.

Ko je nekoga dne s počasnimi in utrujenimi drsajočimi koraki in sklučen kakor osemdesetletni starček, dasi jih še ni imel popolnoma šestdeset, šel v vasi mimo župana, je hipoma postal ob cestnem robu. Zravnal se je visoko pokonci.

Bil je ves izpremenjen. Bil je ogorčen, jezen, razjarjen kakor gorsklev.

"Tu ga imaš, človek brez srca! Ti si kriv. Vzel si mi življenje, še to imej!"

Nekaj je zazvindalo po zraku... Šipa na oknu je zažvenketala, in na sredo županove sobe je padel Janžev vivček.

In starec se je vrnil tihio in mirno na dom.

Ijudje pa so govorili, da se Janžu mesja.

* * *

Minila sta dva meseca, odkar smo dobili vest o že leznicici, in že so jo delali mimo naše vasi.

Kar je bilo napot je moral strani. Zelje so pohodili, podkopali, krompir so izruvali, drevje je pada pod sekiram.

Jutro je bilo, in na listju Srakoperjeve hruške so še visele rošne kapljice. Svetele in blestele so se v povih solnčnih žarkih, kakor sesveti in blesti solza v deviškem očesu nedolžne deve.

Tedaj pa so zapele sekire.

Cimdalje so pele pesem, tembolje je drhtelo listje. Bol zadeh tihio je trepetala plula po tankih žilicah tja gor do vej in vejic, vršičev in vršičkov, in slednji listič jo je čutil. In vztrepetavale so vejice in drhteli so srčasti listi.

V svoji ozki sobici pa je na nizkem stolčku sedel Janža ter si zakrival s suhim rokami shujšano, upadlo lice.

Zvoki sekirnih udarcev so se po toihem mirnem vzdahu glasno in dolčno zibali tja gor na grič.

Srakoper je slišal vsak udarec, in slednji mu je zbudil v srcu glasen odmet, bolestan jek. Vsak udarec je zadel tudi njega, z drevsom so ubiljali tudi njega!

Zrhtecimi rokami si je mašil ušesa, da bi ne slišal

SLOVENSKEGA NARODA SIN—
GLASOVITI IN PROSLAVLJENI ZDRAVNIK

DR. G. IVAN POHEK
sedaj nastanjeni zdravnik na: So. West Cor. 10th & Walnut Str. in N. West Cor.
Park & Central Strs., Kansas City, Mo.,
bivši predsednik večjega nemškega vsečiljske ter predsednik državnega zdravnika
škega društva in jeden najpriljubljenih zdravnikov zaradi svojih
sposobnosti se priporoča slovenskemu občinstvu.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik,

Ki se je izučil in prejel diploma na slovenih zdravniških vsečiljih v Evropi in v Ameriki z največjo pohvalo, je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem; ima 25letno zdravniško skušnjo. Zdravi najteže in najopasnejše človeške bolezni. Prisel je mlad v to deželo, žalil in bogatim znanjem in skušnjami je postal predsednik uveh največjih medicinskih zavodov in dobil je glas svetovnega zdravnika. Zaradi tega naj se vsakdo, ki boleha, obrne na: DR. G. IVANA POHEKA.

S trajnim vsephem ozdravi: Bolezni na prsih, v grlu, plučih, glavnih in nosnih katar, krene in kožne bolezni, revmatizem, slabo prebavljanie, bolezni v mehurju, živčne bolezni, kronično onemogost, tajne bolezni, vsakovrstne rane, izražanje it. t. d.—Opazka. Ako se je kdo zdravil brez vsepla in videl, da mu nikdo več ne more pomagati, naj obidi ali se pismeno v maternem jeziku obrne na svojega rojaka Dra. IVANA POHEKA. On je na STOTINE IN STOTINE neverno bolnih oseb ozdravil posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu po rodni in krvi.

Dr. G. Ivan Pohek se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok.

VSI ONI:

Kateri ne morejo osebno priti k njemu, naj opisujejo natančno svojo bolezeh, kako je zdravnična in on odpošteje takoj zdravilo in navod, kako se ima zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi trošil svoj krvav zasluženi denar po nepotrebnej.

Kaj govorijo od Dra. Poheka nižje podpisani:

VSAKEMU KATEREMU PRIDE V ROKE:—Svedočim, da sem osebno znan z dr. G. I. Pohekem in vem, da je zdravnik prvega razreda in gentleman neuvetve povest. Morem ga vsakemu toplo priporočiti.

THOS. P. WHITE, sodnik sudišča v Kansas City, Kas.

S tem potrjujem, da je gosp. dr. Pohek financijsko odgovoren za vse, kar spada v njegov zdravniški poklic; je visoko cenjen za svoje poštenje in priznan za najboljšega zdravnika v Kansas City.

MARTIN STEWART, občinski blagajnik v Kansas City, Mo., U. S. A.

Spoštovani zdravnik:—Naznamenjam vam, da sem vsa zdravila porabil in sem popolnoma ozdravljen. Zato vam zahvaljujem, ker sem bolehal 23 let na zelenici in črevih in sem vsečil, da si več pomesti moje bolezni.

JAKOB KELMER, Helens, Mont.

Vaš udanik: JOS. ZGANIC, Hastings, Pa.

Dragi g. Dr. Pohek:—Naznamenjam vam, da moj sin izgleda čisto zdrav in se vsem lepo zahvaljuje.

STANLEY RAY, Cameron, Texas.

Drugi zdr. nik:—Tem vam naznamenjam, da je moj sin posenet dobil zrak in dobro vidi, kar ni obči disto nič videl dolgo časa. Mnogo sem vam zavezelan za dobro zdravljenje.

BEN HENDERSON, Kansas City.

Spoštovani gosp., zdravni:—Vela vam hvala za svoje ozdravljenje in težke bolezni.

THOM. JURKOVIČ, Iron Mountain, Mich.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Ne pozabite priložiti znamko za 2 c za odgovor.—Vsa pisma naslovite na:

DR. G. IVAN POHEK,

Post Office Boxes 553 & 563,
KANSAS CITY, MO., U. S. A.

*** Čitajte to! ***

Želim opozoriti SLOVENCE v JOLIETU in okolici, da imam veliko zalogu svetovno znanih

Emersonovih
Gramerjevih
Kimbalovih

Heinzevih
glasovirjev
kakor tudi
Kimbaovih
...orgelj...

in

Imam pa tudi polno zalogu šivalnih strojev

od \$16.00 do \$75.00.

Za trpežnost strojev se jamči. — Oglasite se za te stroje v tiskarni AMERIKANSKEGA SLOVENCA, za drugo šivalno orodje in godbene instrumente pa pri

P. Mersinger,
109 S. Ottawa cesta. JOLIET, ILLINOIS.

TELEFON 2001.

Krajevni zastopnik

vseh najboljših prekomorskih črt
na atlantskem morju je

JOHN KUKAR,

920 N. Chicago St., Joliet, Ill.,

kar bi si naj zapomnili vsi tukajšnji in drugi
rojaki, žečeči potovati v staro domovino. Za
stopam pa te- znamenite črte: —

SEVER-NEMŠKI LLOYD, ki vozi med
Bremenom in New Yorkom:

COMPAGNIE GENERALE TRANS-AT-
LANTIQUE, francoske linija, vozi na Haver-
RED STAR LINE in INTERNATIONAL
NAVIGATION CO., vozečo na Antwerpen;

AMERICAN LINE in INTERNATIONAL
NAVIGATION CO., vozečo na Southampton.

DENAR v staro domovino pošiljam zanesljivo in po dnevnem kurzu. Da so vse
moje pošiljave poštene, imam na razpolago obilno začvalnih pism. Prodajam
in kupujem tudi avstrijski denar v bankovkih ne manjših kot za 5 goldinarjev.

Priporočam svojim rojakom tudi lepo GOSTILNICO, preskrbljeno z vsemi
prijemci in smodkami, kakor tudi svojo brivnico.

Nikdo ne pozna več želodečnih bolezni,
ki je začel rabiti novo in jedino uspešno

GREJKO VINO,
katerega je po dolgoletnem trdu iznašel zdravnik

Dr. M. F. Bozinch.

Ono pozitivno ozdravi vse bolezni želodca in črev, ter je najboljša pomoč zoper dispepsijo, nevralgijo in želodenji katar, pokrepi jetra, čisti in pomnoži kri po vsem telesu.

Rabiti je je natančno po navodilu in sicer jeden kozarec pred vsakim obedom in predno se gre k počitku. Ako pojavljaš to za nekaj dñi, boš gotovo opazil blagodejni učinek tega zdravila.

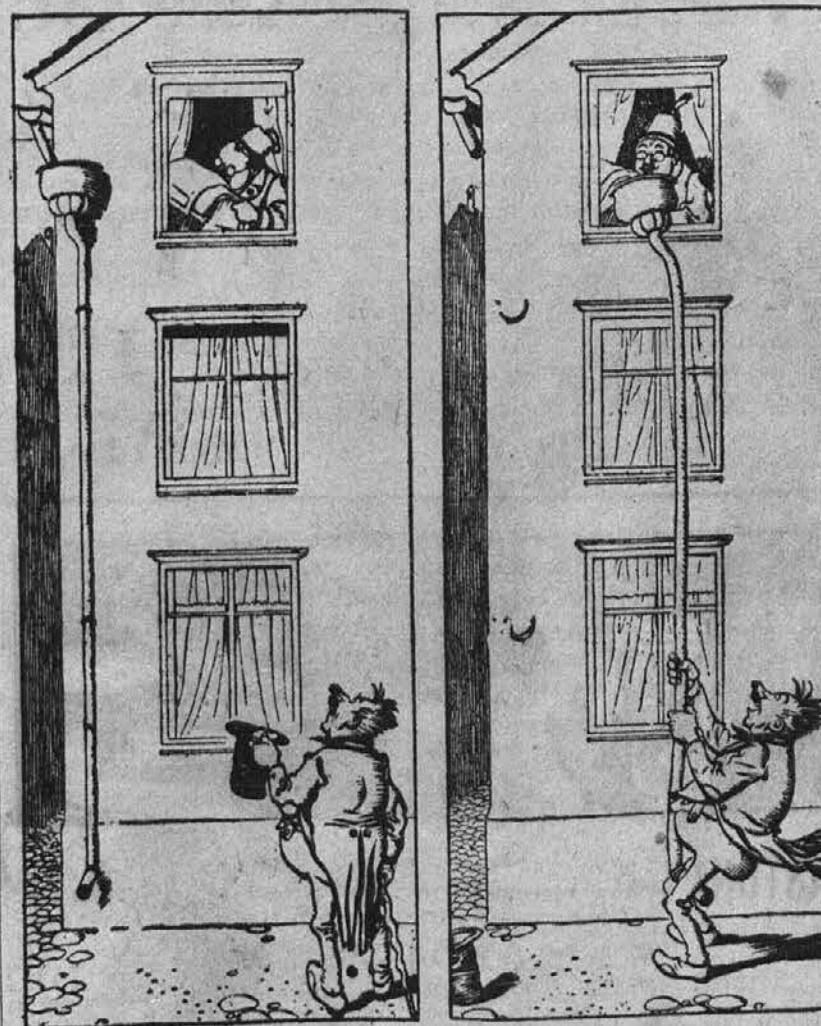
Nobena steklenica ni pristna, ako ne nosi podpisa:

Dr. M. F. BOZINCH,
519 Milwaukee Avenue CHICAGO, ILL.

Glavno agencijo za Joliet
kakor tudi vse druge slovenske odjemalce po Ameriki je prevzel g.

A. NEMANICH,
913-915 N. Scott St., JOLIET, ILL.
Priporoča se rojakom v obilno naravnem mestu in oddaljenih krajinah.

Kratkočasnice.

Ako je od Barretta, je gotovo po ceni.

Preše po ceni...

Narediti hočemo prostor novim prešam, ki so ravno došle, zatoraj razprodajamo stare z 20 odstotki ceneje.

Vsaka izmed ponujanih (nekaj nad trideset) je v dobrem stanu. Pridite in oglejte si razstavo v oknih— pazite na cene in ne opustite priložnosti kupiti preše po ceni. Pridite kmalu, kajti ostale ne bodo dolgo.

Marvel po.....\$1.25 New Model po.....\$3.50 Rival po.....\$3.50
Daisy ".....2.00 Empire ".....3.50 Falcon2.25
Steel Clad.....1.48 Novelty ".....5.50 Royal4.25
Bicycle4.25 Sears1.65

Vse te so v najboljšem stanu in po označenih cenah!

Barrett Hardware Co.,

218-220 North Chicago St. & 404 Clinton St.,

JOLIET, ILLINOIS.

VELIKA ZALOGA

cerkvenih oblačil, kipov, srebrnih in zlatih kelihov, monstranc, molitvenikov, vsakevrstnih katoliških knjig sploh itd.

IZDELUJEMO JIH SAMI IN IMPORTUJEMO IZ EVROPE

Katoliškim društvom postrežemo se znaki, banderi in uniformami.

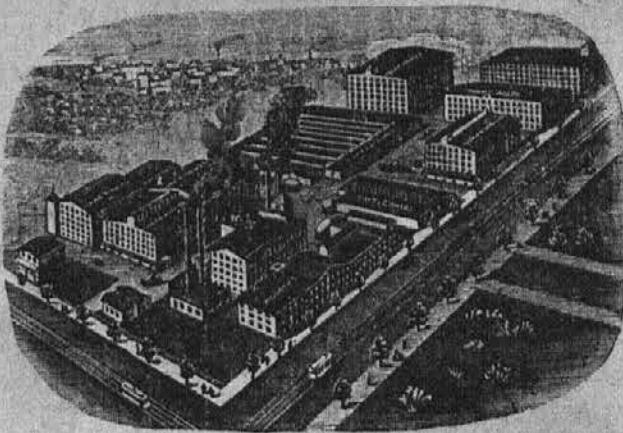
Največja trgovina s cerkvenim blagom zapadno od New Yorka.

M. H. WILTZIUS & CO.

429-431 East Water St., Milwaukee, Wis.

NEODVISNA OD KAKEGA TRUSTA ALI KOMBINACIJE SUNNY BROOK DISTILLERY CO., LOUISVILLE, KY.

LOUISVILLE, KY.

Western Office Sunny Brook Distillery Co.,

Madison & Market Streets,

CHICAGO, ILL.

Demantni električni križ.

Tudi imenovan Volta-križ je bil pred nekaj leti iznajden v Avstriji in vsled svojih velikih zasluga se je kmalu razširil tudi v druge dele Evrope.

Demantni električni križ ozdravi revmatizem v muskljih in sklepih, nevralgijo in bolečine po vsem telesu, nervoznost, živčno oslabost, slabost, izgubljeno živčno moč, oprešanje živčev, brezplnost, obapljivost, duševno potrost, histeric, kap, topot, nevralgijo, nevralgijo, poploske, bojast, vrtloglavost, zapiranje sipe, nervozni in hudi glavobol in splošne čutne živčnega sistema.

Križ je trebanosti po dnevi in po noči, običajno na svileni nitki okoli vrata. Cena mu je \$1.00 in je zanjene, da je ravno tako dober, kakor so električni pasovi, ki stanejo petnajst do dvajsetkrat več ka križu.

Na razpolago imamo na tisoči praporov nih pism.

J. RALLIE iz Stuttgart, Ark. piše. Trpel sem več let na bolečinah in noben zdravnik ali patentovan zdravilo mi ni mogel ozdraviti. Sedaj sem popolnoma ozdravljen, kar se zahvaljujem vašemu demantnemu električnemu križu.

Dolgo čas sem bolehal na prsh in poskušal sem že več zdravnikov, a ničesar mi niso pomagali.

VIGO SONNE, Freeport, Ill.

Bil sem križati od šestega leta naprej in sem se posluževal zdravnikov in zdravil po vsem svetu. Več let me je nihaj revmatizem. Po šestdesetki rabil sem električni križ, zoper križem, a ne zdravil.

PAUL POVIO, iz Milwaukee, Wis. piše. Več let me je nihaj revmatizem. Po šestdesetki rabil sem električni križ, zoper križem, a ne zdravil.

The Diamond Electric Cross Co., Dept. 38, 306 Milwaukee Ave., CHICAGO, ILL.

Fred Sehring

* Brewing Company,

pivovarji in izdelovalci pive v steklenicah.

Naročilom za naše

v steklenicah se

točno ustrezta.

uležano pivo

JOLIET, ILLS.

TEL. 26.

Gospod: "V tem restavrantu je vendar prepovedano jemati napitkino."

Natakar: "Seveda, toda jaz sem bil v moji mladosti tolkokrat kaznovan radi nepokorščine, da ne bi se sedaj rad opustil te navade."

Z restavantu.

Gost: "V tem restavrantu je vendar prepovedano jemati napitkino."

Natakar: "Rabim pri prorokovanju vremena."

Delaven milijon.

A.: "Kaj bi ti storil, ako bi imel milijon premoženja?"

B.: "Storil? — Hm, storil ne bi nič, za me bi moral vse milijon storiti."

Razdaljena nedolžnost.

Mati: "Tone, tvoj vrat je pa danes bolj umazan, kakor kdaj prej."

Sin: "O, ne, samo ovratnik je bol bel."

Lep razmere.

Meščan (na letovišču): "Kaj pa je že zopet to, da je tak hrup in nemir na vasi. Ali nimate nič počitka?"

Domačin: "Saj je to policija ki se preteplje."

Malicijozno.

Pesnikinja: "Pribodnjič izdam drugo popravljeno izdajo."

Kritik: "Čemu? — Vi ste ne-poboljšljivi."

Potreben revmatizem.

Prijatelj: "Zakaj se pa ne potrudite, da biozdravili revmatizem."

Meteorolog: "Rabim pri prorokovanju vremena."

Dobrek zdravnik.

Prijatelj: "Kako je to, da tebi tako poredkoma umrje kak bolnik?"

Zdravnik: "Hm, — kadar vidi, da ni upanja za ozdravljenje, pa ukazem premeniti podnebje."

V restavrantu.

Gost: "V tem restavrantu je vendar prepovedano jemati napitkino."

Natakar: "Seveda, toda jaz sem bil v moji mladosti tolkokrat kaznovan radi nepokorščine, da ne bi se sedaj rad opustil te navade."

